

श्रीगणेशायनमः॥ योदेवोमुनिनिचयक्षुधाक्षुधावान्यत्तृप्यामुनिनिवहोपितृमिमाप॥ तस्यैवंनिजजगदंतरात्मभावंव्याकर्तुःपदमुपयामगोपसूतोः॥ १॥ यज्जिज्ञासालभ्यतेयज्ञमुख्यैर्यत्रैकाग्र्यं प्रार्थयते संयमाद्यैः॥ तंसेवेहंसदुर्लभं लक्ष्मणार्थं ब्रह्मब्रह्मज्ञानिवंशावतंसं ॥ २॥ प्रणम्यनारायणतीर्थवर्यान्धीरेशमिश्रंश्चहमीरपुर्यान् कुर्मो गुरूणां तदयानुहूपमारण्यके पर्वणि भावदीपं ॥ ३॥ तत्र पूर्वस्मिन्पर्वणि द्वौ पदीत्राणेन भक्तेर्मा हात्म्यं दर्शितं साच प्रतिज्ञापालनसत्समागमतीर्थाटनस्वधर्माचरणादिना लभ्यत इति तत्तदाख्यायिका मुखेनेह प्रतिपाद्यद्वौ पदीदत्तशाकलेशाशनेन कृष्णोत्प्रेसतिदौर्वासोपाख्यानेन भगवतो जगदंतरात्मत्वं दर्शितं धर्मयुधिष्ठिरसंवादेन भगवत्तत्त्वं अधिगमोपायसहितं च संक्षेपेणोक्तं एवं द्यूतजिताः पार्था इत्यादिनामंत्राय समुपाविशन्ति तेन यथेन तत्र प्रथमे ध्यायेत् सदसत्संगयोर्गुणदोषौ द्वितीये शौनकयुधिष्ठिरसंवादेन काम्य

नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १॥ जनमेजय उवाच एवं द्यूतजिताः पार्थाः कोपिताश्च दुरात्मभिः ॥ धार्तराष्ट्रैः सहा मात्यैर्निकृत्या द्विजसत्तम ॥ १॥ श्राविताः परुषावाचः सृजद्विर्वैरमुत्तमं ॥ किमकुर्वत कौरव्याममपूर्वपितामहाः ॥ २॥ कथंचैश्वर्यविभ्रष्टाः सहसा दुःस्वमेयुषः ॥ वने विजङ्गिरे पार्थाः शक्रप्रतिमतेजसः ॥ ३॥ केवैतानन्ववर्त्तत प्राप्ता न्यसनमुत्तमं ॥ किमाचाराः किमाहाराः क्व च वा सोमहात्मनां ॥ ४॥ कथंचद्वादशसमावने तेषां महामुने ॥ व्यतीयुर्ब्राह्मणश्रेष्ठशूराणामरिघातिनां ॥ ५॥ कथंच राजपुत्रीसाप्रवरा सर्वयोषितां ॥ पतिव्रता महाभागा सततं सत्यवादिनी ॥ ६॥ वनवासमदुःस्वार्हादारुणं प्रत्यपद्यत ॥ एतदा च क्ष्वमे सर्वं विस्तरेण तपोधन ॥ ७॥ श्रोतुमिच्छामि चरितं भूरिद्रविणतेजसां ॥ कथ्यमानं त्वया विप्र परं कौतूहलं हि मेवाः ॥ उदङ्मुखः शस्त्रभृतः प्रययुः सहकृष्णया ॥ १०॥ इंद्रसेनादयश्चैव भृत्याः परिचतुर्दश ॥ रथैरनुययुः शीघ्रैः स्त्रिय आदाय सर्वशः ॥ ११॥ गतानेतां न्विदित्वा तु गृहाः ॥ १३॥ यत्र दुर्योधनः पापः सौबलेयेन पालितः ॥ कर्णदुःशासनाभ्यां च राज्यमेतच्चिकीर्षति ॥ १४॥

द्रीसुतयोरपि उपलक्षणं दुरात्मभिर्दुष्टचित्तैः सहामात्यैः सकर्णादिभिः निकृत्याल्लेन ॥ १॥ पूर्वः पितापरीक्षितस्तस्य पितामहाः ॥ २॥ एयुषः प्राप्तवन्तः ॥ ३॥ उत्तमं तीव्रं ॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ द्रविणं पराक्रमः तेजः देतमार्गेण निःसारिता इत्यन्ये ॥ १०॥ परिचतुर्दश अधिकचतुर्दशाः पंचदशेत्यर्थः संख्यया व्यया सन्नेतिसमासः समासांत विधेरनित्यत्वाद् द्वुब्रीहौ संख्येयेति प्राप्तस्य च प्रत्ययस्याभावः ॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥